

Løsning og Ladning o. s. v. Disse Undtagelser grunde sig paa tilfældige Omstændigheder, som ikke altid ere tilstede, men de samme Omstændigheder synes mig ogsaa at være tilstede med Hensyn til de Møller, der skulle drives ved Veiret. Det er maaskee temmelig omfattende, naar der uden anden Betegning staaer „Møller“; men det er dog ikke saa omfattende, som det ved første Oieblik kunde synes; thi Dampmøller og efter min Mening tildeels Vandmøller er det jo som indvendigt Arbeide tilladt at drive, saa at dette Ord ikke kommer til at betyde synderligt Andet end Veirmøller. Der er sagt — og det er jo ogsaa en Bestemmelse, som jeg i Særdeleshed anerkjender — at man søger at affatte denne Lov saaledes, at den saa lidet som muligt udsættes for Misforstaaelse, at man derfor forbyder det uønskede Arbeide, men derimod tillæder det indvendige, idet man vil have, at Husenes Indre skal være helligt; men jeg troer ogsaa, at det vilde være i Overensstemmelse hermed, at Møller fik Lov til at male, hvad enten de beskæftigede sig paa den ene eller paa den anden Maade. Thi, dersom Kornmøller kun maae drives, vil det være nødvendigt, for at komme efter, hvad en Mølle beskæftiger sig med, at søge i det Indre deraf, idet jeg ikke troer, at man udenfor kan see, om en Mølle beskæftiger sig med at male Korn eller med Cement, Olie, Papir o. s. v. Jeg maa derfor ansee det for rigtigt, om Uendringsforslaget blev vedtaget, og jeg skal saaledes anbefale det til det ærede Thing.

Ordføreren: Med Hensyn til de Bemærkninger, som ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand, der nu satte sig, troer jeg at kunne henholde mig til de Grunde, jeg paa beraabte mig til Beviis for, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at lade Bestemmelserne om Kornmøller komme til Anvendelse med Hensyn til andre Møller. Netop den Omstændighed, som den ærede Rigsdagsmand selv paapegede, at det efter Lovforslaget kommer til at staae i Bedkommendes Magt at foretage de Arbeider, som kunne foregaae under Omstændigheder, hvorved der ikke gjøres Brud paa det, man har søgt at hævde igjennem Lovforslaget, medfører efter min Formening, at

Begunstigelsen ikke bør udvides til andre Tilfælde end dem, hvortil Udvalget har troet at burde gaae, under sin Bestræbelse for at gaae saavidt som muligt. Det fremgaaer ogsaa af den ærede Rigsdagsmands Foredrag, at man, ved at stille Forslaget, virkelig ikke har tænkt sig det, som Loven vilde komme til at indeholde, hvis man lod Uendringsforslagene gaae igjennem. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 4de Valgfreds (Müller) erklærede, at han principaliter vilde stemme for Loven, saaledes som den foreligger med Hensyn til Afgangen til at løse og lade. Det vil være i Thingets Grindring, at der under Sagens 2den Behandling var stillet et Forslag af mig, som gik ud paa, at Undtagelse kun skulde gjøres med Hensyn til Dampstibe og Skibe, som være i Nødhavn, eller være nødsagede til at løse eller lade paa aaben Plads, hvor Saadant kun kan finde Sted ved godt Veir og gunstig Vind. Som Følge deraf, kan jeg naturligtvis ikke paatage mig at tale til Fordeel for det Forslag, som den ærede Rigsdagsmand erklærede principaliter at ville gaae ind paa; derimod er det en Selvfølge, at jeg vil stemme for hans subsidiaire Forslag. Dette indeholder iøvrigt en Udvidelse, men som kun bestaaer i, at Post- og Færgeselskaber ere medtagne. Efterat have gjort disse Bemærkninger med Hensyn til dette Uendringsforslag, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at, hvis dette Uendringsforslag vedtoges saaledes, som det nu foreligger, vilde der komme en Incorrecetheit i Paragraphen, og, for at forebygge den, vil det være fornødent at faae den særskilte Afstemning iværksat over de to Dele af Uendringsforslaget, hvorom jeg har tilladt mig at anmode den ærede Formand. I Lovforslagets § 2 hedder det nemlig, at man skal kunne benytte den i § 1 ommeldte Tid „til Skibes Løsning og Ladning. Saa maae og Kornmøller bruges paa den ommeldte Tid“; og tiltraadte man ligesom det Uendringsforslag, vilde det komme til at hedde, at man kunde benytte den ommeldte Tid til Løsning og Ladning „af Dampstibe og af Post- og Færgeselskaber, saavel som af Fartøier, der ere nødsagede til at løse eller lade paa aaben Plads, hvor Saa-